

PAVEL HÍRAK BARIČÁK

NECH JE NEBO VŠUDE

PAVEL HIRAX BARIČÁK
NECH JE NEBO VŠUDE.

HLADOLAS
GROUP, a.s.

Text © Pavel „Hirax“ Baričák, 2010
Ilustrácie © Janka Thomková, 2010
© HLADOHLAS Group, s. r. o.
Martin 2010
www.hladohlas.sk
hirax@hirax.sk

ISBN 978-80-970013-7-7

Nevenované, ale i tak z lásky tebe...

Hirax 21. 3. 2010

NAVEKY

Cez oči sme vytlačili,
čo malo byť navždy.
Slané srdcebitie hlasovalo za tmú.
Len jediný plamienok si uchmatol dych.
Lásky.
Naším plačom do nebies.

Raz ma dobehneš, chytíš za plece
a rozmeniš dlaň na päť elementov.
Ja priložím do ohňa,
aby som v žiare tvojej tváre pochopil,
že niektoré stretnutia
sú naveky.

NEVYTRÍEZVIEM

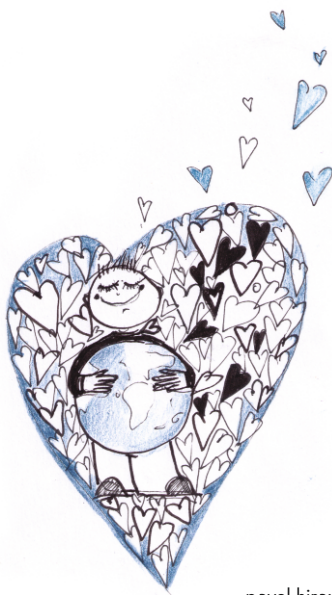
(Venovaná Janke Thomkovej)

Som dokonale opitý
písaním teba.

Za zvuku francúzskej harmoniky
stojím nohami na etiópskej hore
a na druhej strane planéty sa rukami
držím krídel pelikána,
ktorý sa akurát strmhľav
norí do koberca.
V duši mĺkvo, teplo
z radosti oceána.

Som tleskajúci most
v pražskom Národnom,
čerstvo narodený bozk
v londýnskom metre,
rieka, modrá dýka,
ktorá prešla pole,
dokonale živé
a farebné ako Kusturica,
všetko, čo sa hýbe,
tak božsky dýcha!

Som dokonale opitý
písaním teba.
Láska.

AKO VOZIČKÁRI ZMRZLINY

pred sebou tlačíme svoje káry
a v nádeji otvárame
ďalšie balenie vreckoviek dúfajúc,
že na nasledujúcom mieste
určenia osudu
zo svojho utrpenia
niekomu niečo
predáme.

Úbohé?
Ale stále ľudské..

nech je nebo všade

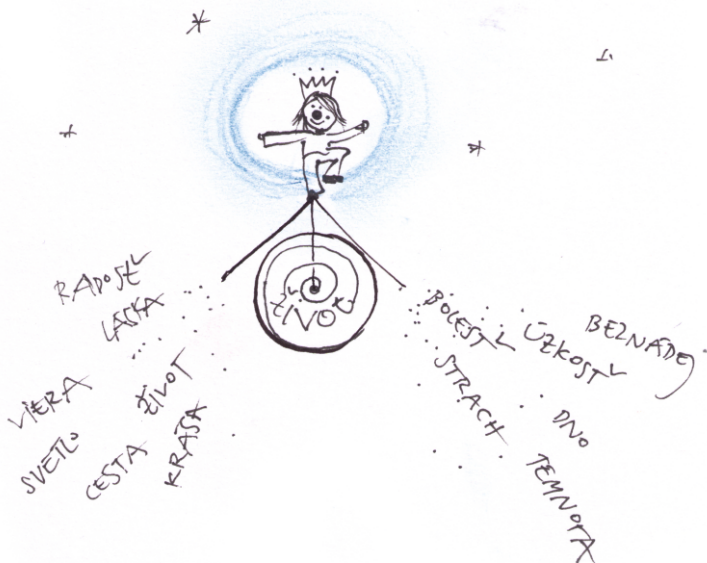

ODĽAHNE MI

Vo všetkých kútoch
hľadal som kúsok
čistého papiera,
aby som mohol
vypísať svet.
Z prázdnoty.

Zajtra ten zdrap
vyvraciam psychoanalytikovi do ksichtu
a on mi s vážnou tvárou oznámi,
že balansujem na hrane.

Odľahne mi.
Celý život sa totiž ľakám,
že som zdravý.

KLASICKÉ NARODENINY

Všetci ti dávali dary, kvety
a krmili uši falošnými želaniami.

Len ja som ti z čistej lásky
kúpil jednu tequilu
a na polhodinu si u teba
odložil penis.

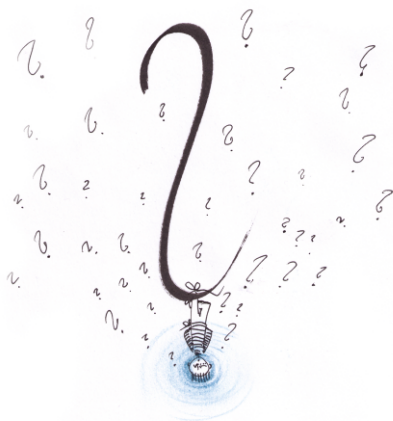
RAKOVINA MYSLE

Z ubiehajúceho rýchlika
neletí nič rýchlejšie
ako nehybné koľaje.

Nič nešlo pomalšie
ako rakovina,
ktorá mi zjedla priateľa,
kým svet stihol vysloviť prosím.

Nič sa nedeje, ako očakávame,
preto sa všetko deje tak, ako sa má.

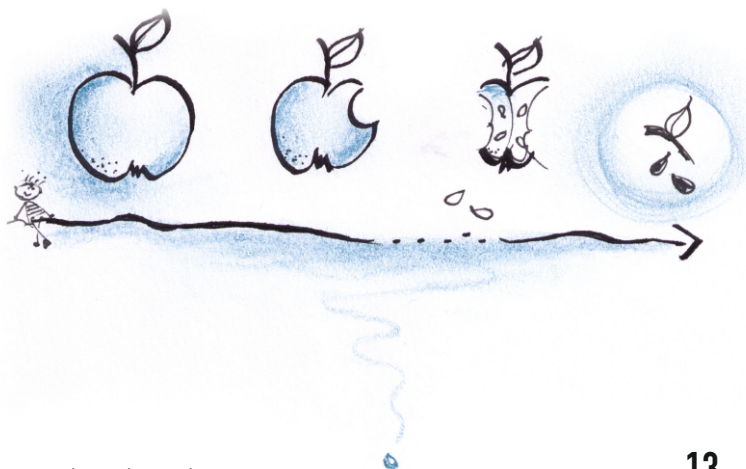
Len ja sa ako nepoučiteľný
občas pýtam:
„Prečo?“

OHRYZOK

Narodil som sa ako jablko.
Svet do mňa neustále hrýzol,
ale jadierka som nakoniec
statočne ubránil.

No keď o tom rozprávam druhým,
doteraz mi z toho zviaa
ohryzok.

IBA SVIET

Pod hviezdami
s tebou sa báznim,
pekla niet.
Peklo je na zemi
bez teba,
to už viem.

Pod perinou
bez teba sa zbláznim.
Ticho viet,
iba buď,
iba svieť,
sen mať smiem.

DIERA

Vytiahla si mi srdce z koša,
namočila ho do tušu
a načmárala s ním na hrdzavú garáž:
Nikdy som ňa nemilovala.

Kým som si pripaloval cigaretu
a nemo to sledoval,
udialo sa veľmi veľa vecí...

Roztopašný komár si o nočnú lampu
uškvaril ľavé krídlo
a začal beznádejne zdochýnať.
Tebe došla čierna špongia,
a tak si výkričník dokončila jazykom.

Skrivilo mi ksicht.

Prišliapol som ohorok,
odtrhol hmyzu použiteľné krídlo,
prilepil si ho namiesto tvojho
a trepotajúc sa odišiel.

Namýšľal som si,
že teraz mi bude sveta žif.
Len som netušil,
čo s tou dierou...

... na duši.

FRASKA

Vyžral som z psej misky,
čo malo byť pre božie dieťa.
Potom som si hajzlovou kefou
nablýskal zuby,
aby som sa mohol
usmievať na zvery.

Občas ma z toho natiahne,
kde-tu mi niekto natiahne,
ale paradoxne, ani jeden pes
po mne neštekne.

NAD VECOU

Prvýkrát v živote
bol nad vecou.
Škoda len,
že sedel na sude
s pušným prachom.

